

Lovforslag i saa Henseende. For det første bliver det min Opgave at træffe Valget mellem de Forslag, som inden for den sidste Kommission selv har været drøftede saaledes, at man paa adskillige Punkter er kommen til Enighed, men paa andre Punkter har delt sig i Flertal og Mindretal. Det bliver selvfølgelig Justitsministerens Pligt her at træffe et Valg og bringe Sagen frem paa den Maade, som han vil tilraade Lovgivningsfaktorerne at ordne den. Men disse Drøftelser i den sidste Kommissions Midte omfatter en Mængde Enkelt-heder, og naar der altsaa skal træffes et Valg i den Henseende, har jeg været nødt og er fremdeles nødt til at beskæftige mig med disse Enkeltheder, der angaa meget omfattende og betydelige Forslag, og det kræver naturligvis nogen Tid. Der er tillige her at mærke, hvad den sidste Kommission med Hensyn til Opfattelsen af sit Hverv meget rigtig er gaaet ud fra, at denne sidste Kommission var en Revisionskommission, hvis Opgave det ikke var at foreslaa noget helt nyt, men at gennemgaa det for 25 Aar siden fremkomne Forslag fra den ældre Kommission og paa Grundlag af denne Revision fremkomme med ny Forslag. Derved er der i den ny Kommissions Forslag kommet en Mængde Spørgsmaal frem, som hviler paa en Sammenligning mellem den ældre Kommissions og den ny Kommissions Arbejde, og det bliver altsaa ogsaa her Justitsministerens Sag at træffe Valget med Hensyn til, hvad han vil foreslaa. Der knytter sig ogsaa dertil et andet accessorisk Arbejde, som ikke er ganske hurtigt gjort. Den sidste Kommission har som Revisionskommission ikke ledsaget sine Forslag med en saadan selvstændig Motivering, som de Lovforslag, der fremsættes fra Regeringens Side, ere ledsagede af og bør være ledsagede af, de saakaldte „Bemærkninger“. Men efter Beskaffenheden af den sidste Kommissions Betænkning, maa disse Bemærkninger, hvormed Forslaget fra Regeringens Side skal ledsages, udarbejdes, thi det vilde selvfølgelig være noget, Rigsdagen med Føje kunde anke over, hvis man fremlagde det med ufuldstændige Bemærkninger, ufuldstændig Motivering og, saaledes som Revisionskommissionen har gjort det, henviste til den ældre Kommissions Motivering. Denne ældre Kommissions Motivering have Rigsdagsmændene ikke i Hænde, og det vilde ogsaa være et for dem højst besværligt Arbejde, hvis der paa hvert Punkt skulde henvises til Forklaringer paa to Steder.

Det er altsaa Omstændigheder, der nødvendigvis maa medføre nogen Forhaling, men dertil kommer saa et Punkt, som det ærede Medlem rigtig fremdrog, nemlig at der til Retsplejereformen — i alt Fald til dens ene Del, en Reform af Strafferetsplejen — knytter sig med Nødvendighed nogen Revision af Straffeloven. Hvis nu denne nødvendige Revision skulde udstrækkes saa vidt, som det ærede Medlem antydede, nemlig saa vidt, at den fyldestgjorde de Ønsker, der ere komne til Orde i den saakaldte Kriminalistforening, vilde det uægtelig foraarsage en meget stor Forhaling. Det, hvorom der nemlig har været udtalt Ønske i Kriminalistforeningen, var en Revision, ikke blot af enkelte Partier af Straffeloven, men af hele Straffeloven, og ikke blot en Revision af dennes Formulering i Enkelthederne, men en Omstyrtning af selve de Principper, hvorpaa Straffeloven af 1866 hviler. Skal man skride til et saadant Arbejde, vil det efter min Overbevisning kræve Aar at gennemføre det og Aaringer at faa Enighed tilvejebragt i Rigsdagen om Resultatet. Naar man først vil forhandle de afgørende Principspørgsmaal, ville de forskellige Opfattelser ikke blot blandt Jurister, men ogsaa blandt Lægmand — jeg kan sige de forskellige Livsopfattelser — komme i den Grad i Bevægelse, at jeg forudser, at intet i alt Fald i den nærmeste Fremtid vil komme ud deraf, tilmed da visse Principspørgsmaal for Tiden ikke ere løste inden for de fagkyndiges Kreds og end mindre kunne siges at være afgjorte saaledes, at der er gaaet noget ind i den almindelige Bevidsthed derom. Men en saadan Revision kræves imidlertid ikke af et Forslag om Strafferetsplejens Reform. Jeg vilde finde det meget urigtigt, om man vilde sætte det i Forbindelse dermed, eller om man samtidig med Forslaget om Retsplejereformen vilde optage en Revision af Straffeloven i dette Omfang. Det er nemlig for det første en stor Hindring for Retsplejens Reform, der deraf vilde fremkomme, og for det andet vilde al Interesse komme til at dreje sig om Straffelovens Revision, som er langt mere indgribende i Borgernes Liv, til Skade for den Interesse, som man maa ønske maa blive Strafferetsplejens Reform til Del.

Det er derfor heller slet ikke den Reform, jeg tænker paa, men en meget mere begrænset Revision, som maa finde Sted samtidig med en ny Ordning af Strafferetsplejen, det er en Revision af mere teknisk Art, en Revision, som gør visse Afsnit af